



ת"פ 50303/03/17 - מדינת ישראל נגד החברה האמריקאית ישראלית לגז בע"מ

בית משפט השלום בחיפה

ת"פ 50303-03-17 מדינת ישראל נ' החברה
האמריקאית ישראלית לגז בע"מ

בפני כבוד השופט שלמה בנג'ו
בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

החברה האמריקאית ישראלית לגז בע"מ

הנאשמים

גזר דין

הנאשמת הורשעה, לאחר שמיעת ראיות, בעבירות של **אספקת גפ"מ שלא על פי תקנים, צווים, מיפרטים, היתרים, חבויות, רישיונות ותקנות על פי כל דין** - לפי תקנה 6 לצו הפיקוח על מצרכים ושירותים (הבטחת ההספקה של גפ"מ), תשמ"ט-1989 (להלן: **צו הפיקוח**); עבירה על פי סעיף 8א(א) לחוק הגז (בטיחות ורישוי), תשמ"ט-1989 (להלן: **חוק הגז**); עבירה על פי סעיף 8א(ב) לחוק הגז; ועבירה של **תחזוקה, התקנה או הפעלה של מצרך שלא בהתאם לדרישות שנקבעו לגביו בתקן רשמי** (ת"י 158) - לפי סעיף 17א(א)(2) לחוק התקנים, תשי"ג-1953 (להלן: **חוק התקנים**).

לפי העובדות שנקבעו בהכרעת הדין, הנאשמת, מתוקף סמכותה כחברה רשומה בישראל, המהווה ספק גז כהגדרתו בסעיף 1 לחוק הגז (בטיחות ורישוי), תשמ"ט-1989 (להלן: **חוק הגז**). בכל המועדים הצריכים לכתב האישום, הייתה הנאשמת ספק הגז לבית עסק - מסעדת "מקדונלדס", אשר נמצא בשד' הנשיא 119, חיפה (להלן: **העסק**).

ביום 21.6.11, אירע אירוע של דליפת גז במתקן השייך לעסק (להלן: **המתקן**). מחקירת האירוע נמצא כי המתקן כולל 2 צוברי גז מוטמנים, בנפח 120 גלון כל אחד; הטמנת הצוברים נעשתה על פי אישור הטמנה שניתן לנאשמת, ביום 23.8.94, היינו כ-17 שנים לפני מועד קרות האירוע; ההטמנה בפועל של צוברי הגז במתקן נעשתה על ידי הנאשמת ביום 3.9.95; הנאשמת סיפקה גפ"מ למתקן, באורח סדיר, בתדירות של אחת לשבוע, במועדים הסמוכים לקרות האירוע. כמו כן, נקבע, כי מאז הטמנתו ועד למועד האירוע, ובניגוד לדין, לא ביצעה הנאשמת בדיקה תקופתית של מכלי הצובר במתקן.

יצוין כי, במהלך שמיעת הראיות, חזרה בה המאשימה מעבירה נוספת שיוחסה לנאשמת בכתב האישום בנוגע לאי ביצוע בדיקה תקופתית לאביזרי הבטיחות של המכלים, אחת ל-10 שנים, ובצדק, שעה שעיון בחומר הראיות בתיק מלמד על כך שבדיקות כאלה בוצעו ועל כן זוכתה הנאשמת מעבירה זו.



טענות הצדדים:

ב"כ המאשימה עמד על חומרתן של העבירות בהן הורשעה הנאשמת, שעה שלא ביצעה את הבדיקה התקופתית ובכך סיכנה חיי אדם, תוך שהדגיש את האחריות הרבה שהפקידה המדינה בנאשמת, ואת חובתה לספק שירותים לציבור תוך שמירה על שלומו.

עוד הדגיש התובע המלומד, את הקונפליקט שקיים לשיטתו בין חובתה של הנאשמת לשמירת האינטרס הציבורי, לבין האינטרס המסחרי המניע את הנאשמת, כאשר חשוב לגישתו שבית המשפט בגזרו את עונשה של הנאשמת, ייתן את מעמד הבכורה לאינטרס הציבורי.

כמו כן, צוין החריגה המשמעותית בין המועד האחרון לביצוע בדיקה, עד למועד בו נחשפה, אספקת הגז שנמשכה עד לאותו מועד, התנהלותה של הנאשמת במשפט, אי ביצוע תחקיר מצד הנאשמת, אודות נסיבות האירוע, ניסיון הסתרת מידע, ואף העובדה שהנאשמת התעקשה לנהל את התיק בדבקות, חרף מודעותה לכך שלא ביצעה את הבדיקה הנדרשת.

מאידך, הסניגור המלומד עמד על עבירות בהן הורשעה הנאשמת, על עובדותיהן, תוך הסתייגות מטענות התובע בדבר אי שמירת מסמכים. צוינה העובדה כי מדובר באירוע אשר לא כלל על פי עובדותיו, אירוע גז, שבו התממש סיכון כתוצאה מדליפת גז, והצורך לקחת את הדברים בחשבון, בפרופורציה המתאימה, כלשונו של הסניגור המלומד.

הודגשה העובדה כי חל שיהוי משמעותי של מספר שנים בהגשת כתב האישום, על סיפה של תקופת ההתיישנות, התנהלותה של המאשימה לכל אורך הדרך, אל מול טענותיה בדבר סיכון ממשי לשלום הציבור. צוין כי ההליך לא נוהל לריק, עובדה היא שבית המשפט זיכה את הנאשמת מחלק מהעבירות, לאחר ששמע את התיק. כמו כן, צוינה תרומתה של הנאשמת לקהילה ולציבור הרחב.

דין והכרעה עונשית:

הערך החברתי שנפגע ומידת הפגיעה בו:

מעשיה של הנאשמת סיכנו באופן מוחשי חיי אדם, שכן, אין צורך להכביר מילים אודות הסיכון הממשי, הטמון בדליפת גז ו/או התנהלות לא אחראית בכל הנוגע לציבורי גז.

מדובר בגז שהינו דליק ומכאן ועד להתרחשותו של אסון, המרחק קצר, והיו דברים מעולם.

מכיוון שמדובר בציבור גז השייך למסעדה והממוקם באיזור המרחב הציבורי, או קרוב אליו, הרי שיש לקבוע כי מעשיה של הנאשמת סיכנו את שלום הציבור במידה בינונית עד גבוהה.

לעניין סטנדרט הזהירות והבטיחות הגבוהה המצופה מהעוסקים בגז, בייחוד כאשר מדובר במבנה שהינו עסק, המעסיק עובדים והפתוח לקהל, ראו הדברים שנאמרו ברע"פ 4348/08 אפרים מאיר נגד מדינת ישראל (2010):

**"רמת הזהירות שהמבקשים נדרשו לה בעניין אמצעי הבטיחות מפני אש היא גבוהה
בשים לב לרמת הסיכון הצפויה מהתפשטות אש במבנה לחיי אדם. רמת הסיכון עולה**

עמוד 2



**פי כמה בהינתן אופי השימוש במבנה המרוכז, המעסיק עובדים, ופתוח לקהל קונים.
נסיבות מיוחדות אלו חייבו את המבקשים לסטנדרט זהירות גבוה במיוחד"**

נסיבות שקשורות בביצוע העבירה:

הנאשמת זוכתה מעבירה אחת והורשעה ביתר העבירות המיוחסות לה בכתב האישום, כאשר מוקד אחריותה נעוץ בעובדה שלא ביצעה בדיקה תקופתית לצובר הגז והשתתה עם בדיקה זו תקופה של 9 חודשים מהמועד האחרון בו היה צריך לבצע את הבדיקה. למעשה, מחדלה נחשף, רק כאשר אירעה הדליפה לצובר הגז והתרחש האירוע נשוא כתב האישום.

למרות שלא ביצעה בדיקה במועד בו הייתה אמורה לבצעה, ולמרות שחל עליה איסור לספק גז מעבר לתאריך 3.9.10, המשיכה לספק גז למתקן עד ליום 3.4.11, ובמהלך תקופה זו סיפקה ב-20 הזדמנויות שונות גז גפ"מ בהיקף של 3,384 ק"ג.

חומרה נוספת בנסיבות ביצוע העבירה, יש בעובדה כי הנאשמת הייתה ערה לכך שהמועד לביצוע בדיקה חלף, וכבר ב-1.11.10 ביקשה הנאשמת לבצע את הבדיקה, כשהיא מבינה שהמועד חלף, ולמרות זאת כאמור, לא בוצעה הבדיקה, והאספקה המשיכה כסדרה, תוך שהסיכון הנובע מכך לשלום הציבור הוא אימננטי.

בנקודה זו, לא ניתן להתעלם מכך, שמדובר בנאשמת אשר מפיקה רווח כספי מאספקת הגז.

מתחם העונש ההולם:

עיון בפסיקה מעלה כי מדיניות הענישה הנהוגה במקרים דומים עומדת על קנסות כספיים הנעים בין אלפי לעשרות אלפי שקלים, לצד התחייבות כספית בגובה של עשרות אלפי שקלים:

ת"פ (שלום חיפה) 31030-09-14 **מדינת ישראל נגד פזוז חיפה בע"מ ואח'** (2015) -

העובדות: הנאשמות הורשעו בין היתר, בעבירות אספקת גפ"מ ללא בדיקה תקנית בתוקף, אספקת גפ"מ למתקן לא תקין, ללא בדיקה, עבירות על פי סעיפים 8א(א)+(ב) לחוק הגז ותחזוקה, התקנה או הפעלה של מצרך שלא בהתאם לדרישות שנקבעו בתקן רשמי.

העונש: קנס כספי בסך של 35,000 ₪ לכל אחת מהנאשמות.

ת"פ (שלום חיפה) 20445-10-13 **מדינת ישראל נגד סופרגז חברה ישראלית להפצת גז בע"מ** (2014) -

העובדות: הנאשמת הורשעה בעבירות של אספקת גפ"מ שלא על פי תקנים, צווים, מפרטים, היתרים, חבויות, רשיונות ותקנות על פי כל דין, עבירות על פי סעיפים 8א(א)+(ב) לחוק הגז ותחזוקה, ואספקת גפ"מ למתקן לקוי



העונש: קנס כספי בסך של 5,000 ₪.

ת"פ (שלום חיפה) **משרד התשתיות הלאומיות ת"א נגד יוסף מרוות** (2008) -

העובדות: הנאשמים הורשעו, בין היתר, לאחר שמיעת ראיות, בעבירה של אספקת גז למתקן שאינו בטיחותי, עבירה של אי קיום כללי בטיחות בעבודה לפי תקן רשמי בכל המתייחס לאי התקנת ברז ראשי וברזי שלוחה במערכת גז במסעדה, החזקה ושיווק גז במיכלי ספק אחר, הנאשם 2 הורשע גם בעבירה של ביצוע עבודות גז על ידי מי שאינו מורשה. יצוין כי הנאשמים זוכו מהעבירה של אי קיום כללי בטיחות בעבודה בכל המתייחס למיקום מיכלי הגז במסעדה, לכך כי מכשירי הגז שהיו בשימוש לא היו תקינים ולא תאמו את דרישות התקן וכו' וכן חלק מהנאשמים זוכו מהעבירה של ביצוע עבודות גז על ידי מי שאינו מורשה.

העונש: בית המשפט קבע כי בנסיבות אלו יהא זה נכון ומידתי לאבחן בין הנאשמים לעניין העונש, וכן את הנאשמים לתשלום קנס כספי בסך של 5,000 ₪, כל אחד והתחייבות עצמית בסך 15,000 ₪.

ת"פ (שלום ק"ג) 2298/00 **מדינת ישראל נגד החברה האמריקאית ישראלית לגז בע"מ** (2005) -

העובדות: הנאשמת הורשעה, לאחר ניהול הוכחות, בעבירה של אספקת גז גפ"מ למתקן שלא נתקיימו בו כל הבדיקות הנדרשות על פי התקן. הנאשמת זוכתה מעבירות אחרות של אי ביצוע בדיקות תקופתיות וכן אי ביצוע בדיקה לאחר הכנסת שינויים במתקן הגז. יצוין כי הנאשמת 2 באותו התיק - חברת גז גת אספקת גז, הורשעה על פי הודאתה בעבירות של שימוש במתקן גז שלא ענה על דרישות התקן ובאספקת גז למתקן גז מבלי לוודא שאין סכנה לאדם או לרכוש והושת עליה קנס בסך 2,000 ₪ והתחייבות בסך 30,000 ₪.

העונש: קנס כספי בסך 5,000 ₪ וחתימה על התחייבות כספית בסך 26,000 ₪.

הנה כי כן, נוכח הנסיבות האופפות את ביצוע העבירה, כפי שתוארו בהרחבה בהכרעת הדין, הערכים המוגנים שנפגעו כתוצאה ממעשי הנאשמת ומידת הפגיעה בהם, דרגת האשם שהפגינה הנאשמת בעת ביצוע העבירות ומדיניות הענישה הנוהגת, מתחם העונש ההולם הינו קנס כספי הנע בין 5,000 ₪ ל-35,000 ₪ לצד התחייבות כספית שנעה בין 15,000 ₪ ל-50,000 ₪.

נסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה:

העבירות בהן הורשעה הנאשמת, לא עוסקות בתקרית הנובעת מדליפת גז, אלא באי ביצוע בדיקה תקופתית, וזאת כמובן מבלי להמעיט מחשיבותה ומהסיכון המשמעותי הטמון לחיי אדם ולשלום הציבור, אשר נובע מדליפת גז.

עוד יש לציין, כי מדובר באירוע שהתרחש ב-21.6.11, ורק כעבור כ-6 שנים הוגש כתב האישום.

בית המשפט ששמע ראיות, לא יכול להתעלם מהשיהוי הממושך, ובהקשר זה יש לציין כי בית המשפט לא התרשם כי היה מדובר בחקירה מורכבת או סבוכה, אשר הצדיקה הגשת כתב אישום בעבירה המשקפת סיכון חיי אדם, תוך שיהוי



משמעותי כל כך. מצופה היה מהמאשימה, נוכח טענותיה לסיכון שלום הציבור, להגיש את כתב האישום בסמיכות רבה יותר לאירוע מושא כתב האישום, דבר זה חייב לקבל ביטוי במיקומו של העונש במתחם העונש ההולם.

עוד אני לוקח בחשבון, את העובדה שבשלב מסוים, בוצע הליך של "סטופ גז" במערכת אספקת הגז לבית העסק.

העונש המתאים:

בנסיבות, העונש חייב לשקף הלימה ראויה בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו, ומידת אשמה של הנאשמת, לבין סוג ומידת העונש שיוטל עליה.

כמו כן, סבור בית המשפט כי יש צורך בהרתעה אישית של הנאשמת מפני ביצוע עבירות דומות בעתיד, שכן, מאחר ומדובר בחברה מסחרית, אשר מפיקה רווח ממכירת גז ונושאת בהוצאות משמעותיות מהחלפת צוברים, ואף הוצאות מסוימות בבדיקה שוטפת שלהם, ראוי ליתן לכך ביטוי בגובה הקנס, על מנת להרתיע ולתמרץ את הנאשמת ושכמותה, וליצור חוסר כדאיות כלכלית בביצוע עבירות החוסכות מכספה. עוד יצוין, כי מדובר בנאשמת אשר נדונה בעבר בגין עבירות זהות במקרה הדומה לאירוע שנדון בענייננו, ואילו כ - 6 שנים לאחר מכן, שבה וחזרה על העבירות ולא למדה והפיקה לקחים מהעונשים אשר הוטלו עליה בעבר בגין מעשים אלה, לפיכך, אני סבור כי על העונש להיות במדרג הבינוני של מתחם הענישה שנקבע.

אשר על כן, אני גוזר על הנאשמת את העונשים הבאים:

קנס כספי בסך 15,000 ₪ או 3 חודשי מאסר למנהל הנאשמת.

הקנס ישולם בתוך 45 יום מהיום, פיגור יעמיד את מלוא הקנס לפירעון מידי יפעיל את צו המאסר שלצדו.

אני מחייב את הנאשמת, באמצעות מנהלה, לחתום על התחייבות כספית בגובה של 50,000 ₪, להימנע מביצוע כל העבירות נשוא כתב האישום. תוקף ההתחייבות 3 שנים מיום חתימתה. ההתחייבות תיחתם בתוך 7 ימים מהיום.

זכות ערעור תוך 45 יום לבית המשפט המחוזי.

המזכירות תשלח את גזר הדין לצדדים באמצעות דואר רשום + אישור מסירה.

ניתן היום, א' תמוז תשע"ח, 14 יוני 2018, בהעדר הצדדים.